

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 585/2015-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. novembra 2015 predbežne prerokoval podľa § 73b zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov návrh [REDACTED], [REDACTED], na preskúmanie rozhodnutia Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Košice - Staré Mesto sp. zn. A1087/2015/RS01/07 zo 7. septembra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Návrh [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnený a rozhodnutie Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Košice - Staré Mesto sp. zn. A1087/2015/RS01/07 zo 7. septembra 2015 p o t v r d z u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 25. septembra 2015 doručený návrh [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „navrhovateľ“), na preskúmanie rozhodnutia Miestneho zastupiteľstva mestskej časti

Košice - Staré Mesto (ďalej len „miestne zastupiteľstvo“) sp. zn. A1087/2015/RS01/07 zo 7. septembra 2015 (ďalej len „namietané rozhodnutie“).

Z obsahu návrhu a jeho príloh, ako aj podkladov poskytnutých Mestskou časťou Košice - Staré Mesto vyplýva, že navrhovateľovi bolo 16. septembra 2015 doručené namietané rozhodnutie, ktorým mu bola uložená podľa čl. 9 ods. 6 v spojení s čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“) pokuta v sume 264,20 € s odôvodnením, že ako poslanec miestneho zastupiteľstva porušil povinnosť podľa čl. 7 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, a síce priložiť k písomnému oznámeniu podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu najneskôr do 30. apríla 2015 potvrdenie o podanom daňovom priznaní k dani z príjmov fyzických osôb alebo iný doklad vydávaný na daňové účely potvrdzujúci sumu príjmov, ktoré ako bývalý poslanec získal za rok 2014.

V návrhu doručenom ústavnému súdu navrhovateľ uviedol, že si označenú povinnosť síce opomenul splniť vzhľadom na značnú zaneprázdnenosť osobnými organizačnými aktivitami, avšak svoje daňové záväzky si zodpovedne plní.

V podanom návrhu tiež navrhovateľ namietal, že uložená výška pokuty nekorešponduje jeho poslanskej príjmu, ktorý za výkon funkcie poberal, kde navrhovateľ uvádza, že výška jeho poslanskej príjmu bola „193.91e maximálne“.

II.

Podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je verejný funkcionár povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie,

a) či spĺňa podmienky nezlučiteľnosti výkonu funkcie verejného funkcionára s výkonom iných funkcií, zamestnaní alebo činností podľa čl. 5 ods. 1 a 2,

b) aké zamestnanie vykonáva v pracovnom pomere, obdobnom pracovnom vzťahu alebo štátnozamestnaneckom pomere a akú podnikateľskú činnosť vykonáva popri výkone funkcie verejného funkcionára,

c) aké má funkcie v štátnych orgánoch, v orgánoch územnej samosprávy, v orgánoch právnických osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť a v orgánoch iných právnických osôb; taktiež uvedie, z ktorých uvádzaných funkcií má príjem, funkčné alebo iné požitky,

d) svoje príjmy dosiahnuté v uplynulom kalendárnom roku z výkonu funkcie verejného funkcionára a z výkonu iných funkcií, zamestnaní alebo činností, v ktorých vykonávaní verejný funkcionár pokračuje aj po ujatí sa výkonu funkcie verejného funkcionára,

e) svoje majetkové pomery a majetkové pomery manžela a neplnoletých detí, ktorí s ním žijú v domácnosti, vrátane osobných údajov v rozsahu titul, meno, priezvisko a adresa trvalého pobytu.

Podľa čl. 7 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu k písomnému oznámeniu podľa odseku 1 verejný funkcionár priloží najneskôr do 30. apríla potvrdenie o podanom daňovom priznaní k dani z príjmov fyzických osôb alebo iný doklad vydávaný na daňové účely potvrdzujúci sumu príjmov, ktoré verejný funkcionár získal za predchádzajúci kalendárny rok.

Podľa čl. 9 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vykonáva konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, ak ide o verejného funkcionára podľa čl. 2 ods. 1 písm. p), teda o poslanca zastupiteľstva mestskej časti, miestne zastupiteľstvo.

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ak sa v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 alebo čl. 8 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom,

odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

Podľa čl. 10 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu proti rozhodnutiu orgánu podľa čl. 9 ods. 1 písm. b), teda proti rozhodnutiu miestneho zastupiteľstva môže dotknutý verejný funkcionár do 15 dní od doručenia rozhodnutia, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie alebo ktorým bola uložená pokuta, podať návrh na preskúmanie rozhodnutia na ústavný súd. Podanie návrhu má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takého rozhodnutia pred ústavným súdom upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

Podľa § 73a ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sa konanie o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa uznesenia č. k. PLZ. ÚS 1/07-3 z 2. mája 2007 prijatého podľa § 6 zákona o ústavnom súde o zjednotení odchylných právnych názorov senátov ústavného súdu na konanie vo veciach podľa čl. 9 a nasledujúcich ústavného zákona o ochrane verejného

záujmu sa na toto konanie vzťahuje § 25 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sa každý návrh predbežne prerokuje.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z podaného návrhu je zrejmé, že navrhovateľ nijako nespochybňuje, že si povinnosť vyplývajúcu z čl. 7 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu nesplnil.

Z obsahu právnej úpravy jasne vyplýva, že navrhovateľom prezentovaná argumentácia „*o plnení daňových záväzkov*“, ktorou sa navrhovateľ snaží relativizovať nesplnenie zákonom uloženej povinnosti, je zjavne právne irelevantná. Dotknutý článok ústavného zákona o ochrane verejného záujmu totiž vyžaduje, aby okrem plnenia daňových povinností verejný funkcionár ich plnenie aj predpísaným spôsobom deklaroval, čo sa však v prípade navrhovateľa nestalo.

Predmetom konania o preskúmaní rozhodnutia vo veciach ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, v rámci ktorého ústavný súd plní funkciu orgánu rozhodujúceho o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu miestneho zastupiteľstva, je posúdenie konania verejného funkcionára z hľadiska jeho konformnosti s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Tomu zodpovedá aj zákonná úprava rozhodovania ústavného súdu v tomto konaní – zrušením namietaného rozhodnutia miestneho zastupiteľstva (ak senát ústavného súdu po jeho preskúmaní zistí, že konanie verejného funkcionára nebolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu) alebo potvrdením rozhodnutia miestneho zastupiteľstva (ak po jeho preskúmaní dospeje senát ústavného súdu k záveru, že konanie verejného funkcionára bolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu).

V prípade navrhovateľa zo zisteného skutkového stavu jasne vyplýva, že ako verejný funkcionár – poslanec miestneho zastupiteľstva v lehote určenej čl. 7 ods. 2 zákona o ochrane verejného záujmu nepriložil k písomnému oznámeniu podľa čl. 7 ods. 1 citovaného zákona potvrdenie o podanom daňovom priznaní k dani z príjmov fyzických osôb alebo iný doklad vydávaný na daňové účely potvrdzujúci sumu príjmov, ktoré ako verejný funkcionár získal za predchádzajúci kalendárny rok, a preto je záver o tom, že navrhovateľ porušil povinnosť uloženú čl. 7 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, vyjadrený v namietanom rozhodnutí, vecne správny a nezakladá dôvod na jeho zrušenie ústavným súdom. Vo vzťahu k navrhovateľom namietanej výške uloženej pokuty ústavný súd konštatuje, že je aj táto námietka navrhovateľa neopodstatnená, keďže výška uloženej pokuty korešponduje záväzným zásadám odmeňovania poslancov schváleným uznesením miestneho zastupiteľstva č. 88 z 15. decembra 2011 v znení zmien a doplnkov vykonaných doplnkom č. 1 schváleným uznesením miestneho zastupiteľstva č. 178 z 13. decembra 2012 a doplnkom č. 2 schváleným uznesením miestneho zastupiteľstva č. 225 z 9. septembra 2013, podľa ktorých v zmysle § 2a predstavovala výška mesačnej odmeny poslanca za rok 2014 (ako východisko pre výpočet pokuty) sumu vyplývajúcu z § 2 ods. 1 a 2 záväzných zásad odmeňovanie poslancov, konkrétne sumu 264,20 €.

Zjavná neopodstatnenosť posudzovaného návrhu vyplýva nepochybne z toho, že pasivita navrhovateľa bolo v rozpore s povinnosťou uloženou mu ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu, preto ústavný súd návrh navrhovateľa už pri jeho predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnený a napadnuté rozhodnutie miestneho zastupiteľstva podľa § 73b ods. 3 prvej vety zákona o ústavnom súde potvrdil.

Takýto postup je v súlade s už citovaným uznesením pléna ústavného súdu č. k. PLZ. ÚS 1/07-3 z 2. mája 2007, podľa ktorého „Na konanie o návrhoch vo veciach ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa čl. 9 a nasledujúcich ústavného zákona... sa vzťahuje § 25 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sa každý návrh predbežne prerokuje“.

Z uvedených dôvodov ústavný súd o návrhu navrhovateľa po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. novembra 2015